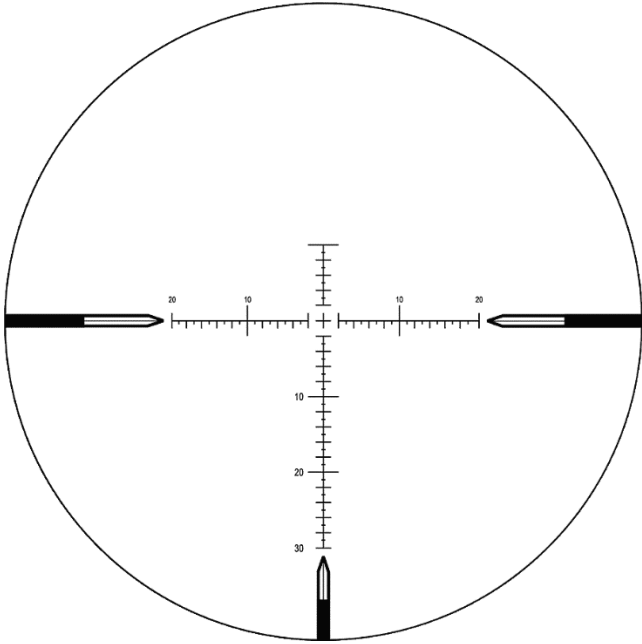

De Grote Dag

Een deadline thriller

door

Paul van Doorn

De Grote Dag

....

De Grote Dag

.....

Gepubliceerd door: Paul JHM van Doorn, Zweden

Copyrights: Paul JHM van Doorn, Zweden

Eerste publicatie: Zweden, 2022 (Engels)

Eerste publicatie: Zweden, 2023 (Nederlands)

Geen enkel deel van deze publicatie mag worden gereproduceerd, opgeslagen of verzonden op welke manier dan ook, elektronisch, door fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder de voorafgaande en schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit boek wordt verkocht onder de voorwaarde dat het niet mag worden uitgeleend, doorverkocht, verhuurd of anderszins verspreid zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Grote Dag

....

De Grote Dag

.....
Juni 2021, Rikers Island, New York, NY.

Jerry Jake Ellis junior werd naar de uitgang begeleid door een grote kerel die hij niet eerder had gezien. Met het aantal employees in de honderden, zag hij bijna elke dag wel nieuwe gezichten. Jerry droeg een kleine papieren zak met zijn schamele bezittingen onder zijn arm en had zijn handen in zijn zakken. De kerel zwaaide zijn arm en hield een grote sleutelbos met daaraan tientallen sleutels in zijn hand. Samen naderden zij de hoge poort die zijn begeleider voor hem opende met een van de sleutels. Ze waren eerder al drie van deze poorten gepasseerd en bij iedere had de kerel in een keer de juiste sleutel gepakt. Maar deze poort zou de laatste worden want Jerry kon door de raampjes al bijna de straat zien.

De laatste poort werd geopend en Jerry liep erdoor naar buiten zonder om te zien of iets te zeggen. De kerel mompelde iets dat op 'tot ziens' en 'tot de volgende keer' leek, maar Jerry verkoos niet te reageren op deze laatste opmerkingen. In plaats van een antwoord stak hij zijn hand op als afscheid.

Hij was weer buiten, eindelijk! Het bleek uiteindelijk inderdaad zo eenvoudig te zijn. Hij verkende vluchtig zijn omgeving terwijl hij nog wat stappen voorbij de deur nam die hij achter zich hoorde dichtslaan en afgesloten worden.

De vrijheid lag nu aan zijn voeten! Hij was natuurlijk langer in Rikers geweest dan hem lief was, maar vandaag was de eerste dag sinds jaren dat hij op zijn gemak kon rondkijken en genieten van het landschap. Zijn schuld aan de samenleving was eindelijk afbetaald. Maar noch vrijetijdstoerisme noch genieten van de omgeving stonden vandaag op zijn agenda.

De Grote Dag

.....

Zijn adres was tot voor een minuut geleden het Eric M. Taylor Center geweest, beter bekend als de gevangenis, de nor, de bak, de bajes, of gewoon 'binnen'. Eveneens bekend als een van New York City's vele correctionele faciliteiten. Jerry was net van plan zijn adres te veranderen door terug naar New York te verhuizen, zijn stad. Om dit in stijl te doen had hij een coole *voiture* besteld om hem op te halen. Hij had gisteren zijn maat Lou Andretti gebeld en hem laten beloven Jerry op te halen in een passende *ride* voor zijn glorieuze terugkeer van Rikers naar de city.

Jerry stopte bij de rand van het trottoir en scande de straat rechts en links van hem op zoek naar een waardige kar terwijl hij de melodie van 'The Passenger' van Iggy Pop neuriede, '*...and all of it is yours and mine. So let's ride and ride and ride and ride...*'.

Na een paar minuten kwam een witte Lincoln Continental met het dak open in zicht aan zijn linkerkant en zweefde in Jerry's richting. De wagen sloeg op de juiste plaats af en op honderd meter afstand herkende Jerry duidelijk zijn maat Lou als de chauffeur.

Met nog steeds de papieren zak met zijn aardse bezittingen onder zijn arm, bewoog Jerry zijn hand als een korte groet aan Lou. Hij wilde niet zijn cool verliezen of te gretig lijken daar vandaan te komen, dus een korte zwaai om zijn positie aan te geven zou voldoende moeten zijn. Dat was inderdaad het geval en Lou stuurde de Continental als een expert naar het trottoir en kwam tot stilstand precies waar zijn maat Jerry op hem stond te wachten. Lou leunde over naar de passagiersdeur en trok aan de klink om de deur te openen voor zijn passagier,

De Grote Dag

.....
zijn beste vriend Jerry. Vanaf dat moment en volledig onverwacht, namen de zaken een keer in een catastrofaal verkeerde richting.

Net toen Jerry een stap richting de nu geopende deur wilde nemen hoorde Lou een luide plof gevolgd door het voorover zakken van Jerry in de passengier stoel van de Continental, terwijl zijn benen nog op het trottoir waren. Op het moment dat Jerry in de stoel tot stilstand kwam was Lou alweer terug aan de bestuurders kant en zag Jerry bewegingsloos naast hem liggen. Zijn ogen waren nog open en zijn gezicht keek zijwaarts in een uitdrukking die Lou nooit zou vergeten. Op Jerry's rug tussen zijn schouders was een grote en zich snel uitbreidende rode vlek zichtbaar met een indrukwekkend gat in het midden van de vlek. Omlaag kijkend zag hij de rode vloeistof vanaf de stoelzitting omlaag druppelen op de smetteloos rode vloermat.

Lou zat bewegingloos achter het stuur, in shock door deze onverwachte ontwikkeling en vroeg zich af wat nu te doen. Maar denkwerk was niet echt Lou's specialiteit, anderen in de organisatie waren daarvoor beter gekwalificeerd, hij was meer de doener bij elke operatie. Lou was nu eenmaal beter in het volgen van instructies dan het beramen ervan. Gelukkig voor Lou, hoefde hij niet lang na te denken.

De grote poort, die zojuist nog de weg naar Jerry's vrijheid was geweest, werd ging plotseling weer open en twee bewakers renden naar buiten, een met een pistool in zijn hand, de ander met een geweer. Beide wapens waren gericht op Lou en beide bewakers schreeuwden naar hem. Zelfs zonder hiertoe geïnstrueerd te zijn leek het Lou een goed idee om zijn

De Grote Dag

.....
handen omhoog te houden terwijl hij op de verdere instructies wachtte.

De bewakers waren gewaarschuwd door de centrale controlekamer die niet alleen een goed CCTV overzicht van de binnenkant van de faciliteit had, maar ook van de directe omgeving ervan, inclusief een goed beeld van de uitgang én de parkeerplaats aan de andere kant van de straat. De gebeurtenis was waargenomen door de dienstdoende CCTV-bewakers die onmiddellijk de twee collega's die het dichtst bij de uitgang waren had gewaarschuwd.

De instructies van de bewaker volgend om uit de Continental te stappen en geboeid te worden, keek Lou toevallig op van Jerry's lichaam. Hij zag een grote ovale bloedige vlek op de gevangensmuur, met een kleine krater in het centrum van het ovaal waar de kogel de muur getroffen had. Te beoordelen naar de gapende wond van Jerry en de schade aan de muur, was er munitie van een veel groter kaliber dan een .22 gebruikt.

Een uur later was Lou in boeien afgevoerd naar het dichtstbijzijnde politiebureau in het Queens politiedistrict. Ondertussen was de straat aan beide zijden afgesloten voor alle verkeer met blauwwit politietape en twee politieauto's, een aan elke kant. Een paar detectives waren bezig de auto en het slachtoffer te onderzoeken. Echter, zoals de procedure dicteerde, mocht er niets worden aangeraakt totdat de lijkschouwer de plaats delict vrij zou geven. Daaropvolgend zou ook het forensisch onderzoeksteam het groene licht moeten geven voor de inspecteurs. Tot dat moment kon het geen kwaad wat rond te kijken, toch?

De Grote Dag

.....

Zoals later bleek, zou Lou de gast van *New York's finest* blijven voor de hele komende week. Nadat de inspecteurs de CCTV opnamen diverse malen gezien hadden, gesproken hadden met de ooggetuigen bewakers en Lou's bewegingen hadden geverifieerd, alsmede de mobiele data van het mobieltje dat hij in zijn zak had ten tijde van zijn arrestatie hadden geanalyseerd, was er geen andere mogelijkheid over dan hem weer vrij te laten. De reden dat het een week duurde alvorens Lou zijn vrijheid terugkreeg was zijn lange strafblad dat de inspecteurs ervan overtuigd had dat hij de *mastermind* moest zijn achter de executie van het veroordeelde slachtoffer, de veroordeelde crimineel, zijn vriend zoals hij zelf beweerde.

****

De gedrongen maar stevig gebouwde man liep langzaam de trap van het gebouw aan *14th avenue NYC* af, net aan de andere kant van het water dat hem scheidde van het *Eric M. Taylor center* op *Rikers Island*. Hij had een goed passende en verrassend schone donkerblauwe overall aan voorzien van de logo's van een gedegen airconditioning installatie- en onderhoudsbedrijf in New York, met de naam 'Joe' in felgeel schuinschrift onder het bedrijfslogo. 'Joe' droeg een zware gereedschapstas en kwam juist van het dak af waar hij had gewerkt aan een klein probleem met een van de vele aggregaten die daar stonden opgesteld. Deze aggregaten waren oud en er gingen geen twee weken voorbij zonder dat er een *airco* reparateur werd opgeroepen om een kleine storing te verhelpen.

Het airco probleempje van vandaag was al een paar dagen geleden gemeld en 'Joe' was gestuurd om het op te lossen.